BIBLIOTHECA

CLASSICA LATINA

SIVE

COLLECTIO

AUCTORUM CLASSICORUM LATINORUM

CUM NOTIS ET INDICIBUS

On souscrit, à Paris,

Chez N. E. LEMAIRE, Éditeur, rue des Quatre Fils, n° 16, au Marais.
BARROIS l'aîné, libraire, rue de Seine, n° 10, Faub. St-Germ.
DEBURE frères, libraires du Roi, rue Serpente, n° 7.
TREUTTEL et WURTZ, libraires, rue de Bourbon, n° 17.
F. DIDOT, imprimeur du Roi et de l'Institut, rue Jacob, n° 24.
Ant. Aug. RENOUARD, libraire, rue de Tournon, n° 6.
BOSSANGE père, libraire, rue de Richelieu, n° 60.
BRUNOT-LABBE, libraire de l'Université, quai des Augustins, n° 33.
MONGIE aîné, libraire, boulevard Italien, n° 10.
H. VERDIÈRE, libraire, quai des Augustins, n° 25.
ARTHUS-BERTRAND, libraire, rue Hautefeuille, n° 23.

Et chez tous les Libraires de France et des pays étrangers.

T. LIVII PATAVINI

QUÆ EXSTANT

OMNIA OPERA

EXCUDEBAT FIRMINUS DIDOT,
REGIS ET GALLICARUM ACADEMIARUM TYPOGRAPHUS.

TITUS LIVIUS

PATAVINUS

AD CODICES PARISINOS RECENSITUS

ET SUPPLEMENTA FREINSHEMII

INDICES DUO

NOVI ET ABSOLUTISSIMI

QUORUM PRIOR IN T. LIVIUM ET J. FREINSHEMIUM

ET ALTER IN T. LIVII EPITOMAS

CURANTE

N. E. LEMAIRE

VOLUMEN DUODECIMUM

PARS POSTERIOR

PARISIIS

COLLIGEBAT NICOLAUS ELIGIUS LEMAIRE

POESEOS LATINÆ PROFESSOR

MDCCCXXV

EDITORIS NOVI
DE LIVIANIS INDICIBUS
PRÆFATIUNCULA.

ANTE quam duos Indices novos, amice lector, tum priorem in T. Livii libros superstites et integra J. Freinshemii Supplementa, tum posteriorem in T. Livii epitomas tibi perlegendos offeram, non possum silentio dissimulare, neque non amoliri breviter subturpiculas oscitantium blateronum mussitationes, quibus inepte, ne dicam improbe, laborem hunc concinnandorum Indicum identidem impeti audio. Nemo certe non exploratum habet, quam frustra tempus et oleum consumpserit, qui malevolis aut ignaris respondere studeat : literas enim et artes citius delebit oblivio, quam isti oblatrare desinent.

Nunc igitur quanta vel rerum ignorantia, vel animi malignitate obcæcatos dixerim eos, qui vitio rem vertant, ex qua pro tædiis et sudore, pro spinis et sumptibus omnimodo exsurgentibus, nullum prorsus emolumentum, nullas fere laudes infelix editor percipiat! Nam quid librorum amator et temporis parcus habere utilius valet rerum et verborum Indicibus? quid horum laboriosus instructor magis operosæ ac molestæ aleæ plenum inveniet? Indicem cupide optant, sitienter appetunt viri

bonarum literarum studiosi, et doctrina qualibet commendabiles: hoc quasi Ariadnæo filo multiplices inter vocabulorum ambages ducente, certi et sine periculo diriguntur gradus, erroresque aliter inextricabil:s Labirynthi statim expediuntur: hoc deficiente, nulla vocari potest editio integra, vere absoluta et opportuno aditu prædicanda.

Itaque in Virgiliani Indicis præfatione (1) jamjam harum ineptiarum præscius et inconsiderata aut perversa invidiæ consilia anteoccupans, libere profitebar ipsum hoc opus clamare, me nullis lucubrationibus, nulli impensarum generi pepercisse, ut in editionibus etiam optimis omissa supplerem, tollerem falsa vel immutarem, male confusa distinguerem, perperam divisa jungerem in unum, atque ita hominum eruditorum exspectationi satisfacerem. Attamen si post Erythræum, Ruæum, Heyniumque, (quantos et quam diligentes viros!) plurima observaverim corrigenda, non ista me tenet arrogantiæ caligo, ut nihil adhuc in mearum vigiliarum conatibus reperiri arbitrer, quod alterius operam curamque desideret. Nimium enim expertus didici, neminem *horis omnibus sapere*, et sæpius *opere in longo fas* esse *obrepere somnum*.

Tu vero, lector, candide rei literariæ judex, ad portum naviganti jam proximum adspires, ut fecisti, et faveas precor. Vale, atque iterum vale.

N. E. LEMAIRE.

(1) Vide volum. ultimum, pag. IX et seqq.

INDEX
RERUM ET NOMINUM
IN
TITI LIVII
HISTORIARUM LIBROS,
ET IN SUPPLEMENTA FREINSHEMII.

Numeri romani libros, arabici librorum capita indicant.

A.

II, 30. — vincuntur, 31. — seditio inter Æquos et Volscos, et atrox prælium, 40. — Romanos bello petunt, 43. — oppugnant Ortonam, ibid. — vexant Latinos incursionibus, 48, 53 et 58. — vincuntur, 60. — bello petiti a Q. Servilio vincuntur, III, 2. — depopulantur agrum romanum, et cæduntur, 8. — obsidentes Furium consulem in castris, a T. Quintio cæduntur, V, 3. — Æqui et Volsci denuo Hernicorum et Romanorum agros depopulantur, 6. — vincuntur a Lucretio consule, 8. — rebellant, 10. — arcem Tusculanam capiunt et cæduntur, 23. — pacem petunt et impetrant, 24. — denuo bellum movent, 25. — obsident Minucium consulem in castris, 26. — adversus eos L. Quintius Cincinnatus dictator dicitur, ibid. — circumvallantur et sub jugum mittuntur, 28. — denuo Romanos bello lacessunt, 30. — vincuntur, 31. — bellum instaurant, 38. — fundunt romanum exercitum, 42. — a Valerio consule vincuntur, 60, 61. — iterum Romanis bellum inferunt, 66. — vincuntur, 70. — rursum rebellantes vincuntur, IV, 26, et seqq. — impetrant inducias annorum octo, 30. — Æqui et Lavicani Tusculanum agrum depopulantur, 45. — vincuntur, 47. — coloniam Volas deducunt, sed cæduntur, 49. — parant bellum, 53. — capiunt arcem Carventanam, 55. — oppugnant Lavicos, romanam coloniam, V, 16. — Romanis bellum inferunt et vincuntur, 28. — capiunt Vitelliam coloniam et rursum vincuntur, 29 et 31. — bellum moliuntur, VI, 2. — pervastantur, 4. — unde toties victis Æquis et Volscis suffecerint milites, 12. — iterum petiti bello deserunt castra, et prope ad internecionem delentur, IX, 45. — redintegrant bellum et subiguntur a C. Junio dictatore, X, 1.

ÆQUICOLÆ, I, 32, n. 6; X, 13.

ÆQUIMÆLIUM, area dirutæ domus Mælii, IV, 16. — substructio in ea locata a censoribus, XXXVIII, 28.

ÆQUIMÆLIUS vicus, solo æquatus incendio, XXIV, 47.

Æquinoctium autumnale, XXXI, 47. — æquinoctium vernum, XXXIII, 3; XXXVII, 9.

Æra Hispaniensis, CXXX, 31.

Ærarium, IV, 22. — ex eo signa militaria promuntur, ibid. et VII, 23. — captiva pecunia in ærarium illata, X, 46. — etiam pecunia ex venditis captivis redacta, VII, 27; X, 46; XXIV, 18; XXVI, 36. — ærario subveniunt privati, XIX, 51. — ærarium sanctius, XXVII, 10. — pecuniam ex ærario clam egerunt scribæ viatoresque ædilitii, XXX, 39. — ærarium effringit Cæsar, CX, 5. — quonam modo, et a quibus ærarii cura administrata, CXVI, 18. — ærario Cæsar Augustus ex fisco suo pecuniam mutuam dat sine usura, CXXXIV, 82.

Ærarii facti a censoribus, IV, 24; XXIV, 18; XXIX, 37; XLIV, 16.

ÆROPUS, prætor Epirotarum, XXIX, 12. Cf. XXVII, 32; et ad XLIV, 24, not. 4.

ÆROPUS inter montem et Asnaum, angusta valle fluit amnis Aous, iter exiguum super ripam præbens, XXXII, 5.

Æs grave, IV, 41 et 60; XXII, 33; XXXII, 26. — æra militibus constituta, IV, 59, 60. — equitibus, V, 7. — æs alienum Romæ maximum, atque inde turbæ, II, 23. — ac postremo secessio plebis in Sacrum montem, 33. — æris alieni magna vis ædificando contracta, VI, 27. — hinc occasio et materia Manlio

B.

ob trucidatum præsidium rom. a Vacceusibus, 33. — Marium dimittit, 51. — bellum acre et vehemens Jugurthæ facit, LXVI, 1-6. — Marium sibi successorem mitti supra modum dolet, et trahi bellum sinit, 7. — in urbem redit, 10. — ejus oratio pro triumpho, 10-14. — triumphum et Numidici cognomen consequitur, 15. — censuram magna severitate gerit, LXVIII, 34. — ejus inimicitiæ cum L. Apuleio Saturnino, 35. — oratio ei adscripta de maritandis ordinibus, 38. — ad eum opprimendum Marii dolus, LXIX, 9, 16. — Metelli constantia, 17. — ei aqua et igni interdicitur, 18. — sponte cedit, 19. — de eo revocando agitur, 30, 39. — intercedit P. Furius, 40. — rogatio de eo revocando perfertur, 51. — revertitur Romam, 52. — ejus oratio ad Quirites, 53.

Q. Cæcilius Metellus ob enixum reducendi patris Numidici studium, Pius appellatur, LXIX, 40. — fit pontifex, ibid. — impetrat reditum patris, 51. — in bello sociali expugnat Venusiam, LXXVI, 6. — cum Octavio consule urbem defendit adversus Cinnam, LXXX, 9. — in Africam proficiscitur, 21. — ibidemque exercitum cogit, LXXXIV, 8. — expellitur a C. Fabio, 9. — vincit Carbonem, LXXXVII, 5. — Uritanum agrum in potestatem redigit, 17. — magna strage vincit Carbonem et Norbanum, LXXXVIII, 1, 2. — cum Sulla consul creatur, LXXXIX, 24. — contra Sertorium in Hispaniam proficiscitur, XC, 28. — eum ad singulare certamen provocat Sertorius, XCI, 2. — Metellus Laccobrigas obsidens cum damno repellitur, 3. — vincit Hirtuleium, quæstorem Sertorii, 24-26. — pugnare non vult cum desperatis, XCII, 5. — ejus periculum, 11. — gloriatio, fastus et luxus, 14. — in caput Sertorii pecuniam pronunciat, 15. — Sertorii artibus fatigatus in Hispaniam ulteriorem ire cogitur, XCIII, 29. — triumphat, XCVII, 34.

Q. Cæcilius Metellus Scipio petit consulatum, CVII, 17. — ejus filiam Corneliam Pompeius uxorem ducit, 19. — ambitus accusatus absolvitur, 45. — a Pompeio consule collega adsciscitur, 46. — P. Nasicæ filius erat, adoptatus a Q. Metello Pio, 47. — ex Syria in Macedoniam venit, CXI, 40. — frustra persequitur Cassium Longinum, 41. — castra opponit Domitii castris, 42. — magna ejus dignatio in Pompeii castris, 58. — in Africa, concedente Catone, ad eum summa rerum defertur, CXIII, 6. — proficiscitur contra Cæsarem, CXIV, 10. — procedit ad castra Cæsaris, 15. — ab eo multi transfugiunt ad Cæsarem, 17. — rejicit consilium Catonis de non lacessendo Cæsare, 18. — sævit in captivos, 21. — ei se conjungit Juba, 24. — Scipio vincitur a Cæsare, 36. — ejus ad Catonem literæ, 46. — gladio se transverberat, 65.

Q. Cæcilius Metellus Celer, prætor et augur, Rabirium judicio populi eripit, CII, 43. — ei adversus Catilinam committitur Gallia, 87. — multos conjuratos in vincula conjicit, 89. — Catilinæ fugam molienti se objicit, CIII, 4. — creatur consul, 42. — ejus auctoritas, 53. — est molestus Pompeio, 55. — lapidibus petitus in carcerem mittitur, 59. — resistit Clodio tribunatum petenti, 62.

Q. Cæcilius Metellus Nepos, consul, LXX, 1.

Q. Cæcilius Metellus, consul, XCVIII, 31. — bellum infert Creten-

habet obsides Hispanos, 49.—sponsam Allucii servat, sponsoque reddit, 50. — res egregie gerit in Hispania, XXVII, 17, 18. — reginm nomen, sibi ab Hispanis delatum abnuit, 19.—novæ ejus in Hispania victoriæ, XXVIII, 1-4, 12-16. — pellit Hispania Carthaginienses, ibid. — ad Syphacem cum qninqueremibus dnabus trajicit, 17. — eodem lecto apud Syphacem cum Hasdrubale accnmbens cœnat, 18. — Hasdrubalis de eo judicium, ib. — fœdere cum Syphace icto, redit in Hispaniam, ibid. — sumit pœnas de Illiturgitanis, Castulonensibus, Astapensibus, 19, 23. — dum gravi morbo implicitus decnmbit, seditio in castris ad Sucronem oritur, quam sanguine triginta quinque maxime noxiorum expiat et placat, 24-29. — Mandonium et Indibilem rebellantes vincit, 32-34. — Masinissam secum congressum sibi et populo Romano conciliat, 35. — Romam redit et tentata magis spe triumphi, quam petita pertinaciter, consul creatur, 38.—Africa ei provincia destinatur, ib. — snper ea re ejus et Fabii contrariæ orationes, 40-44. — in Siciliam proficiscitur, 46. — trecentos juvenes Romanos deligit, quos Siculorum totidem armis et equis ornat, XXIX, 1. — res Siciliæ componit, ib. — Locros advehitur, atque ibi Q. Pleminium legatum relinquit, 7, 8. — hinc crimina in Scipionem, 19. — rebus, non verbis, se purgat, 22. — profectio ejus in Africam, 24, 27. — ejus res gestæ, 28, 29; 33, 35. — victoriæ de Syphace et Hasdrubale, XXX, 3-9. — oratio ejus ad Masinissam de Sophonisba, 14. — cum Hannibale in colloquium congreditur, 29-31. — vincit Hannibalem, 32-35. — Carthaginem petit, 36. — legati ad eum Carthaginienses, ibid. — conditiones pacis a Scipione dictæ, 37. — jubetur a popnlo pacem dare Carthaginiensibus, 43. — cur non exitio Carthaginis bellum finierit, 44. — Romam redit, triumphat et Africani cognomen adsciscit, 45.—creatur censor, XXXII, 7. — parum ex dignitate populi Romani esse dncit, Hannibalem pervicaci odio persequi, XXXIII, 47. —consul iterum, XXXIV, 42.—princeps senatus iterum lectus, 44. — legatus mittitur in Africam, 62. — ejus cum Hannibale colloquium, XXXV, 14. — se legatum cum fratre in Græciam iturum pollicetur, XXXVII, 1. — fornicem in Capitolio, cum signis septem auratis, duobus equis, et marmorea duo labra ante fornicem ponit, 3. — ejus ad Prusiam, Bithyniæ regem, literæ, quibus eum ad consilia pacis revocat, 25. — Scipio, quia Salius erat, disjunctus ab exercitu, 33.—ejus filius apud Antiochum captivus, 34. — Africani animum tentat legatus Antiochi, 36. — responsum egregium Africani, ib. — ejus filium remittit Antiochus, 37. — respondet legatis Antiochi, iisque præscribit conditiones pacis, 45. — princeps in senatu tertium legitur, XXXVIII, 28; XXXIX, 52. — accusatur a tribunis plebis, XXXVIII, 50. — se defendit sola commemoratione rerum gestarum, ibid. — populum ab tribunis abducit secum in Capitolium, ad gratias Diis agendas pro egregie a se gesta republica, 51. — in Liternimum concedit, 52. — citatus absens non adest, ibid. — Gracchi, tribuni plebis, decretum in gratiam Scipionis, ibid. — Africani laudes, 53. — mors, 54. — de eo obscura historia, 56. — ejus statua extra portam Capenam, ibid. — stirpe divina satus credebatur, XXVI, 19;

E.

F

I.

J.

M

N.

16.

Sp. Nautius Rutilus, tribunus militum cons. pot. iv, 35.

Sp. Nautius Rutilus, tribunus militum consulari potestate, iv, 44. — iterum, 47. — tertium *ex Fastis Capitolinis*, iterum *ex Livio*, 61.

Sp. Nautius Rutilus, consul, ix, 21.

Sp. Nautius Rutilus, dux alaribus cohortibus, x, 41. — donatur ob virtutem armilla aureaque corona, 44.

Navale prælium, xvii, 8; xviii, 5-9; xix, 18-20; li, 16; vid. et pugna.

Navalia Romæ trans Tiberim, iii, 26; viii, 14; xl, 51.

Navalis pugnæ simulacrum, xxvi, 51; xxix, 22. — Conf. Pugnæ et Duumviri. Navalis triumphus Octavii de Perseo, xlv, 42. — navalis triumphus Duilii de Pœnis, xvii, 12. — navalium sociorum conspiratio Romæ discutitur, xvii, 18; vid. Socii.

Navis actuaria, xxi, 28. — aperta, xxxvi, 42. — hepteris, xxxvii, 23, 30. — hexeris, ibid. — hippagogus, xliv, 28. — longa, v, 28; xxi, 17; xxii, 22. — moneris, xxxviii, 38. — oneraria, xxi, 17; xxii, 11. — prætoria, xxix, 25. — rostrata, 28, 45, 46; xxx, 10. — speculatoria, xxx, 10; xxxvi, 41, 42. — regum Macedoniæ, XVI versibus remorum agitata et Romam deducta, xxxiii, 30; xlv, 35. — maritima amphorarum trecentarum, xxi, 63. — velata infulis ramisque oleæ, occurrit Scipioni, cum classe Carthaginem petenti, xxx, 36. — in nave prætoria insigne nocturnum, tria lumina, xxix, 25. — Naves ex abiete structæ, xxviii, 45. — religatæ puppibus in altum extrahuntur, xxii, 20. — non ob plures remorum ordines, sed aliis de causis velociores, xxviii, 30, 3. — instructæ armatæque in aquam deducuntur die quadragesimo quinto, quam ex silvis detracta materia erat, xxviii, 45. — intra tricesimum diem, cx, 9. — scorpionibus et ballistis instructæ, xii, 20. — plaustris translatæ in mare, quibus obsessa arx Tarentini, xxv, 11. — Naves non majores, quam CCC amphorarum, habere senatoribus licuit, xxi, 63. — Navium certamen quotannis Patavii, et quare, x, 12. — magistri, xxix, 25.

Ac. Navius; vid. Accius.

Q. Navius, centurio, auctor peditum equiti immiscendorum, xxvi, 4. — ejus bellica virtus, 5.

Neapolis, nomen partis Syracusanæ urbis, xxv, 24.

Neapolis, opp. Thraciæ, inter Strymonem et Nessum, hod. *Christopoli*, xxxviii, 41.

Neapolis, Campaniæ opp. s. Parthenope, h. *Napoli*, viii, 22; xl, 41. — Neapolim contendit Pyrrhus, sed frustratur spe, xiii, 12. — Neapolis conspecta mœnia Hannibalem ab ejus oppugnatione absterrent, xxiii, 1.

Neapolis, urbs a Pompeio condita, ciii, 21.

Neapolitani aurum afferunt Romanis, xxii, 32. — Neapolitanum fœdus, viii, 26. — agrum populatur Hannibal, xxiv, 13.

Nefasti dies instituti a Numa Pompilio, i, 19.

Neleus Scepsius bibliothecam Aristotelis, quæ sibi ex hæreditate Theophrasti obtigerat, transfert Scepsin, lxxxiii, 44.

Nemea fl. Corinthium et Sicyonium interfluens agrum, xxxiii, 15.

Nemea, ludi acti ad Nemeam, vicum Argolidis et silvam prope

O

P

ejus filius, Sullæ gener, occiditur a seditiosis, instigante Sulpicio, XI. — Pompeio abrogatur a Sulpicio magistratus, 12. — occiditur ab exercitu, 49.

Q. POMPEIUS RUFUS, nepos Sullæ, tribunus plebis, a senatu in carcerem duci jubetur, CVI, 26. — in Milonem concionatur, CVII, 22. — postquam magistratu abiit, condemnatur, 43.

POMPEIUS RUFUS male habetur a Cæsaris militibus, CXIV, 38.

Q. POMPEIUS A. F. Bithynicus occiditur ab Ægyptiis, CXII, 16.

Q. POMPEII Nigri, spectatæ virtutis viri, singulare certamen cum Turpione Ambivio, CXV, 49.

SEX. POMPEIUS patrem fugientem assequitur, CXII, 9. — post patris mortem venit ad Catonem, 84. — ex Africa transit in Hispaniam ad fratrem, CXV, 40. — cum præsidio tenet Cordubam, 42. — ea relicta in Celtiberiam perfugiens, latrocinio se tolerat, 56. — ejus varia fortuna, CXVII, 33, 34. — senatus illi septies millies et oræ maritimæ præfecturam tribuit, 35. — venit Massiliam, ibid. — ad eum nuncii missi, ut reipublicæ subveniat, CXIX, 52. — damnatur lege Pedia, tanquam conscius necis Cæsarianæ, CXX, 4. — Siciliam obtinens multis proscriptis saluti est, 93, 94. — vagatus aliquamdiu circum Italiam occupat Siciliam, CXXIII, 1, 2. — Octavianum navali prælio superat, 3. — eumque furtim trajicientem repellit, 4. — A. Pompeium Bithynicum interimit, 5. — Neptuni se filium prædicat, ibid. — ejus potentia, CXXV, 25. — Statius Murcus cum valida classe ei se conjungit, 38-43. — de amicitia agit cum Antonio, CXXVI, 33, et CXXVII, 1. — — vastat Italiam, 4. — hortante Antonio bellum infert Octaviano, 17. — audita conjunctione Antonii et Octaviani, Menam cum parte classis mittit ad inferendum damnum adversariis, 26. — ad eum Mucia mater mittitur, flagitante populo, 35. — Statium Murcum interficit, 36. — ejus cum Octaviano et Antonio colloquium, et conditiones pacis, 37, 38. — mutua convivia, 40. — Menæ consilium suadentis ut Antonium et Cæsarem, quos in potestate habebat, tolleret, non admittit, 41. — ejus filia M. Marcello desponsa, ib. — res novas molitur, CXXVIII, 6. — eum bello petit Octavianus, 11. — prælio navali urget Cæsarianos, sed victoria uti nescit, 15-20. — ejus vanitas, CXXIX, 1. — classis ejus fugatur, 7, 8. — cladem infert Octaviano, 14. — ejus classis vincitur ab Octaviano, 23-25. — fugit in Asiam, 26. — Mitylenen venit, CXXXI, 3. — imperatorium habitum resumit, 4. — ad Antonium legatos mittit, 5. — insidias struit Ahenobarbo, 11. — Furnium castris exuit, 12. — equites Italicos corrumpere conatur, 13. — ab amicis deseritur, 14. — fugiens cum persecutoribus pugnat, 15. — colloquium Furnii exposcit, 16. — iterum fugiens capitur et interficitur, 17, 18. — ob ejus mortem Cæsar Circenses exhibet, 19.

SEX. POMPEIUS sex F. consul, CXXXI, 1.

NUMA POMPILIUS; vid. Numa.

SEX. POMPILIUS, tribunus plebis absens creatur, IV, 42, 44.

L. POMPONIUS Veientanus, præfectus socium, prosperis aliquot populationibus in agro Bruttio justi ducis speciem nactus, vincitur et capitur, XXV, 1. — idem publicanus, omnibus malis artibus reip.

39. — anniversarium Eretriæ Amarynthidis Dianæ, xxxv, 38. — Sacra gentilitia, i, 26; iv, 2, 6; v, 46, 52; xxii, 18; xli, 15, 5; xlii, 32. — publica, v, 52. — summa a Romanis cura custodiebantur, iv, 30, 5. — Græco ritu a Romulo facta, i, 6, 7.—Apollini et Latonæ, ex senatusconsulto, xxv, 12. — externa Romæ vetita, iv, 30; v, 25, 1; xxxix, 16; liv, 30. — Sacrorum reverentia magistratus majestate potior, xlvii, 1. — Sacrorum præfatio, qua profani arcentur, xlv, 5.

Sadales, regulus Thraciæ, Pompeianis auxilium fert, cxi, 41.

Sæpinum, Samnii opp. (al. Sepinum) h. *Supino*, x, 44, 45.

L. Sænius Balbinus cos. suffectus, cxxxiii, 73. — ad ejus pedes supplex M. Lepidus, ib.

Saga ex præda militi data, x, 30.—ob bellum Marsicum populus sumit, lxxii, 5. — deponit, lxxiii, 50; vid. et cxviii, 13.

Sagalassenus ager in Pisidia, xxxviii, 15.

Sagittarii, xxvii, 38. — Arabes, xxxvii, 40. — Cretenses, xlii, 35; xliii, 7. — equites, xxxvii, 38.

Sagittarum apud Armenios descriptio, xcviii, 69, 70.

Sagmina, i, 24; xxx, 43.

Sagula purpurea duo cum fibulis aureis singulis Masinissæ donant Romani, xxx, 17. — Sagulum Hispanicum, xxvii, 19.—gregale, vii, 34, 3.

Saguntum s. Saguntus urbs opulentissima Sedetanorum in Hispania Tarrac. (v. Sedetani), h. *Murviedro* in Valentia, ultra Iberum, xxi, 7. — oppugnatur et capitur ab Hannibale, vi, 15.—aurum argentumque omne in ignem conjiciunt, eodemque semetipsi plerique præcipitant, 14.—obsides Hispanorum Sagunti, xxii, 22.—Saguntum recipitur a Romanis, et cultoribus antiquis restituitur, xxiv, 42.—dirutum et restitutum, xxviii, 39.

Saguntini comprehensi fœdere cum Hannibale, xxi, 2, 9.—iis minatur Hannibal, 6. — legatos Romam mittunt, ib.—fidem socialem, usque ad perniciem colunt, 7. — eorum in obsidione constantia, 11. — legati Saguntinorum in senatum introducuntur, xxviii, 39. — eorum oratio, qua gratias agunt senatui, ibid.—alia Saguntinorum legatio, xxx, 21. — Saguntina desperatio et rabies, xxxi, 17.

Sal; Salis vendendi arbitrium ademptum privatis, ii, 9. — Salis commercium Dardanis cum Macedonia concessum, xlv, 29. — sale invecto uti prohibentur Macedones, xlv, 29.

Salapia, opp. Apuliæ ad Aufidum fl. h. *Salpe*, xxiv, 20, 47. — traditur Marcello cum præsidio Punico, xxvi, 38; xxvii, 1.

Salapitani Hannibalem sua fraude captum repellunt, xxvii, 28.

Salaria via, vii, 9.

Salaria annona et ex ea vectigal, xxix, 37.

Salassi montani, incolentes Alpes Graias in Gallia Transpad. ubi oppida Augusta Prætoria et Eporedia, h. *Aosta* et *Ivrea*, xxi, 38. — Salassis bellum inferunt Romani, liii, 6. — Salassi vincuntur, 7. — rebellant, cxxxi, 37. — a Messala domantur, 38. — perdomantur a Varrone, cxxxv, 9. — in eorum agrum colonia deducta Augusta Prætoria, ibid.

Saleca aut Salera, urbs Africæ propriæ, xxix, 34, 35.

Salerni castrum s. Salernum, colonia, xxxii, 29; xxxiv, 45; vid. Castrum Salerni.

mil. cons. pot. patricii omnes creati per quatuor et quadraginta annos, vi, 37.—promiscue ex Patribus ac plebe creari possunt, iv, 6, 7. — Tribunus militum consulari potestate ex plebe primus, v, 12.

Tribuni militum consulares, xxxvi, 17, 1; xlii, 49; xliii, 5; xliv, 1.—et prætorii, xliv, 37.

Tribuni plebis primum creati, ii, 33.—sacrosancti, ii, 8, 3; ii, 33; iii, 19, 55; ix, 8, 9. — non populi, sed plebis magistratus, cui non imperium et pœnæ jus datum, sed auxilii latio adversus Patres s. auxilium, ii, 33, 35, 56; vi, 37.— tributis comitiis creari jubentur, ii, 56-58. — numeroque eorum tres adduntur, ex Pisone, ib. — decem creantur, iii, 30. — tolluntur, decemviris institutis, iii, 32. — restituuntur, iisdem sublatis, iii, 54. — in senatum veniendi jus non ante sublatos e republica decemviros habuisse aut exercuisse videntur, iii, 69, 4. — senatores fiebant lectione censorum, xlv, 15, 10.—per cooptationem duo adsciscuntur patricii et consulares, iii, 64, 65; v, 10.—cooptari vetantur, iii, 65; v, 11. — certant adversus Patres, ii, 42, *et passim*. — diem dicunt C. Marcio, ii, 35.—M. Manlio, vi, 20. — tribunatum ineunt a. d. IV Idus Dec. xxxix, 52. — Tribunus plebis viatorem mittit ad consulem, ii, 56.—Tribuni pl. poterant intercedendo efficere, ut comitiis centuriatis nihil a populo perageretur, non vero, ut ea a consulibus convocari non possent, ix, 42, 2.—minantur vincula consulibus, iii, 55, 58; iv, 26; vi, 14; ix, 34. — tribunis militum, v, 9.—in ordinem cogunt dictatorem, ut quidam retulere parum probabiliter, vi, 38. —consules in vincula duci jubent, lv, 2; lxxi, 26; ciii, 59. — Tribunus pleb. censorem Q. Macedonicum obtorto collo rapit, e saxo Tarpeio præcipitandum, lix, 54.— habent prehensionem, xxix, 20, 5. — provocatio ad eos non est longius ab Urbe mille passuum, iii, 20. — vetant delectum haberi, iv, 1, *et alibi sæpius*. — vetant tributum conferri, v, 12. — vetant per quinquennium ullos magistratus curules creari, vi, 35.—Tribunus plebis vetat quidquam publicæ rei prius agi, quam lex sua perlata esset: ærarium, ne adiri a quæstoribus posset, annulo suo claudit, et prætorum quosdam jus dicere pergentes, proposita mulcta coercet, lviii, 18.—senatum convocat, lxxi, 31.— tribunis datum ut senatores essent, lix, 54.—legati, ix, 36. — Tribunus plebis unus per intercessionem suam, unamque vocem *veto*, cæteros omnes morari potest, ii, 44; iv, 48; vi, 35. — Tribunorum plebis potestas mœnibus Urbis terminatur, iii, 20.—Tribunus plebis a Patribus clam occisus, ii, 54.—Tribuni plebis duo, quod gratificati fuerant Patribus, post depositum magistratum accusantur et damnantur, v, 29.—Tribuno pl. Magistratus abrogatur a populo, lviii, 22-25. — de ea re T. Gracchi oratio, 37 et seqq.—Tribuno plebis, mulcta indicta, quod cum pontifice max. injuriose jurgatus fuisset, xlvii, 1.— Tribunus plebis præscriptione tribunatus abutens ne creditoribus suis satisfaceret, a collegis coercetur, xlvii, 35. — duo in Siciliam mittuntur, xxix, 20. — Tribunis plebis usitatum semetipsos creare, iii, 35.—non licebat egredi mœnia Urbis aut saltem extra eam pernoctare, xxix, 20, 4. — nec prius intercedere legi, quam privatis sua-

V

X

Z

INDEX
NOMINUM ET RERUM
IN
EPITOMAS LIBRORUM LIVII.

A

G

H

L

N

O

P

U

V

X

TABULA

RERUM QUÆ IN HAC POSTERIORI PARTE DUODECIMI ET ULTIMI VOLUMINIS CONTINENTUR.

FINIS POSTERIORIS PARTIS DUODECIMI ET ULTIMI VOLUMINIS.